

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg er nødt til at forholde mig til det, der står, og det er, at arbejdsgiveren skal sikre sig, at lønmodtageren har haft mulighed for at tage stilling til sin situation. Det er det, der står.

Det betyder også, at hver enkelt lønmodtager skal gøre op med sig selv, om man vil arbejde under de vilkår. Selvfølgelig får lønmodtagerne ikke direkte indflydelse på, hvordan forhandlingerne mellem to virksomheder bliver, men lønmodtageren får mulighed for over for arbejdsgiverne at give til kende, om man vil arbejde i virksomhederne under de givne forhold, eller om man ikke vil, eller om man vil have kompensation.

Kl. 15.30

For øvrigt tror jeg egentlig også, at Mærsk Data betaler en hel del til sine medarbejdere for at arbejde under de forhold. Jeg kender det ikke helt nøjagtigt, det tror jeg egentlig heller ikke fru Elisabeth Geday gør.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken, og så skal jeg give ordet til hr. Lars Barfoed.

Lars Barfoed (KF):

Jeg har siddet og lyttet med interesse til den debat, der har været her i dag, og jeg kom til at tænke på en sang. Bob Dylan synger. Sådan lidt frit citeret synger han noget i retning af: Times are new, people are crazy, things have changed. Noget i den retning.

Det kom jeg til at tænke på, for jeg synes da, det er den omvendte verden, vi oplever i debatten i salen i dag. For det første hører vi den ene repræsentant efter den anden for socialistiske partier – der jo før i tiden var partier, der i hvert fald sagde, de repræsenterede lønmodtagernes interesser – stille sig op og sige, at de minsandten vil stemme imod det her forslag, der er en klar forbedring for lønmodtagerne. Ja, jeg tror sågar, Det Radikale Venstre vanen tro har tænkt sig at følge Socialdemokratiet i den her sag. Det undrer mig meget.

Verden bliver også vendt på hovedet på den måde, at man pludselig vil til at gøre det fremskridt for lønmodtagerne, som der reelt ligger i lovforslaget, til det modsatte og siger, at det her er en forværring.

Altså, skal vi nu ikke lige få slået fast, at det her lovforslag drejer sig om det meget væsentli-

ge fremskridt for lønmodtagerne: Hvor retsstillingen i dag er den, at der kan indgås aftaler mellem virksomheder om, at man ikke ansætter hinandens medarbejdere i en eller anden udstrækning og på nærmere vilkår, som lønmodtagerne ikke nødvendigvis kender noget som helst til – og derfor arbejder de altså uden virkelig til fulde at kende vilkårene for deres ansættelse – så gør vi op med det med dette lovforslag.

Fremover skal lønmodtagerne kende de fulde vilkår, som de arbejder under, og altså kende indholdet af sådan nogle aftaler. Det er den forskel, det vil gøre at vedtage det her lovforslag, og det kan jeg til min store overraskelse forstå at Socialdemokratiet, SF, Enhedslisten, sågar Det Radikale Venstre, fornemmer jeg, vil stemme imod.

Jeg synes, det er mærkeligt, og det var, fordi jeg lige pludselig befandt mig i det univers, hvor tingene er vendt på hovedet i den retning, at jeg kom til at tænke på den gamle sang af Bob Dylan. For det er selvfølgelig helt urimeligt, at man kan arbejde under vilkår, som man ikke kender til. Derfor er det da også helt rimeligt, at vi nu gør op med det.

Så er vi i Det Konservative Folkeparti meget tilfredse med, at beskæftigelsesministeren nu yderligere vil gøre det klart i lovforslaget, at der bliver en revision af denne lov senest om 2 år. Dels giver det os mulighed for at vurdere, om reguleringen omkring åbenhed er i orden. Dels giver det os mulighed for mere indgående at vurdere, hvad det så er for nogle aftaler, der kommer frem i lyset, for de kommer jo frem i lyset, de her aftaler, i det omfang de eksisterer nu.

Det giver os mulighed for at vurdere, om disse aftaler har et omfang og/eller et indhold, der gør, at vi skal regulere dem, stille restriktioner op for dem, eventuelt forbyde dem, og det kan meget vel være, vi skal det.

Jeg vil gerne sige, at Det Konservative Folkeparti går ind for fri erhvervsudøvelse i det her land. Vi går ind for markedsøkonomi, vi går ind for konkurrence, og derfor kan Det Konservative Folkeparti naturligvis ikke acceptere det, hvis det er sådan, at der findes erhvervsbegrænsende aftaler i et sådant omfang, at det begrænser erhvervsudøvelsen mærkbart eller på en urimelig måde. Så vil Det Konservative Folkeparti meget gerne medvirke til, at vi skrider ind over for det så hurtigt som muligt.

Kl. 15.35

Men vi må jo først have et tilstrækkeligt beslutningsgrundlag, og det har vi ikke i øjeblik-